

ὁ Νάξιος, ἢ Ἐρετριεύς κατ' ἄλλους, παραφρονήσας, λέγεται
να ἐλάλησε πρῶτος με τοιοῦτου Μέτρου.

Χρῆσις καὶ Σκοπὸς αὐτῆς.

Ἡ Ἐλεγεία ἤτοι τὸ Εἶδος τῶν Ἐλεγειακῶν Ποιημάτων
κατ' Ἀρχάς μὲν ἔλαβε Χρῆσιν εἰς τὸ να θρηνῆ τοὺς τεθνεῶ-
τας τόσον εἰς τὸν καιρὸν τῆς Θανῆς των, ὅσον καὶ μετὰ ταῦτα
με Σκοπὸν ὅτι πρὸς μὲν τοὺς τεθνεῶτας να ποιῆ Τιμὴν, δεικ-
νύου αὐτοὺς ἀξίους Μνήμης, καὶ θρηνώδους Τελετῆς διὰ τὰ
καλάτων, καὶ τὰς ὠφελείας των, τὰ ὁποῖα με τὴν Θανῆν των
οἱ ζῶντες ἐζημιώθησαν· πρὸς δὲ τοὺς Οἰκείους των να ἀποδείξῃ
δικαίαν τὴν Δύπην των με τὴν Συμπάθειαν τῶν ἄλλων, καὶ
να τοὺς ἐλακρῶσῃ ἀπὸ τὴν Θλίψιν των με τὰς Παρηγορίας·
καὶ πρὸς πάντας να συσῆσῃ τὴν Ἰδέαν τῆς Φιλανθρωπίας, καὶ
τὴν Συμπόνησιν εἰς τὰ Δεινά, καὶ τὰς Συμφορὰς τῶν ἄλλων,
καὶ να τοὺς κινήσῃ, ὡς διὰ Παραδείγματος εἰς τὴν Κατόρθω-
σιν τῶν καλῶν, καὶ ἐναρέτων Ἠράξεων, διὰ τὰς ὁποίας ἤθελε
γέννησιν ἀξιο Μνήμης παντασθενῆς, καὶ ἡ Θανῆ των ἤθελε θρη-
νῆται ὡς κοινὴ Συμφορὰ. Ἐπειτα δὲ ἔλαβε κοινὴν τὴν Χρῆσιν
εἰς τὸ να θρηνῆ καὶ τὰς μεγάλας Συμφορὰς τῶν ἐνδόξων καὶ
ἐπισήμων Ἀνδρῶν, καὶ Ἐθνῶν, καὶ Πόλεων, τόσον τὰς ὑπό-
τινος δεινοῦ Συμβεβηκότος προσελθούσας, οἷον Σεισμοῦ, Πυρ-
καϊᾶς, καὶ τῶν ὁμοίων, ὅσον καὶ τὰς ὑπὸ Κακούργων ἀδικίας
πραχθείσας.

Διαφορὰ τῆς Ἐλεγειας.

Διαφέρει ἀπὸ τὰ ἄλλα Εἶδη τῶν Ποιημάτων ἡ Ἐλεγεία
καὶ κατ' ἄλλα τινα· περισσώτερον ὅμως καθὸ δὲν παριστάνει γι-
νόμενον τι, οὐδὲ ἐξισορεῖ ἀκριβῶς τὸ γεγενημένον, ἀλλὰ μόνον

θρηνεῖ τὴν συμβάσαν Συμφορὰν με μόνους γυμνοὺς τοὺς Λό-
γους, καὶ χωρὶς τινος Συμπλοκῆς καὶ Ἵψηγορίας, με Νοήματα
ἀπλά, καὶ φυσικά, καὶ με Μέτρον Στιχουργικὸν χωριστὸν ἐδι-
κόν της, καὶ διὰ Ὁρήνους ἀρμόδιον. καὶ δεῦν μὲν θρηνῆ τοὺς
Νεκροὺς εἶναι πληρεστέρα εἰς τὰ Λυρικά, καὶ τὴν Τραγωδίαν
ὅταν δὲ τὰς ἀπλῶς Συμφορὰς, εἰς τὴν Ποίησιν.

Ἐλεγεία Ἐπικῆδεις.

Ἡ Ἐλεγεία ἡ πενθοῦσα τοὺς Νεκροὺς λέγεται καὶ Ἰά-
λεμος καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς τῆς Κηδείας γενομένη λέγεται καὶ Νε-
κρόσιμος καὶ Ἐπιτάφιος, καὶ Ἐπικῆδεις Ὁρή-
νος· κυρίως ὅμως Ἐπικῆδεις Ὁρήνος εἶναι Τελετὴ κλαυθ-
μικὴ γινόμενὴ πρὸς Τιμὴν τοῦ θανόντος με κῆποιαν Ποικιλότητα
Τάξεως· καὶ ἐκ ταύτης ἐδόθη ἡ Προσηγορία καὶ εἰς τὰ πρὸς
Χρῆσιν της ἐτοιμαζόμενα Ποιήματα· ἐπειδὴ οἱ Παλαιοὶ ἐσυνῆ-
θίζον να τιμῶσι τὸν Ἐνταφιασμὸν τῶν μεγάλων καὶ ἀξιοτιμῆ-
των Ἀνδρῶν, οἷον τῶν ἀγαθῶν Βασιλέων, τῶν ἐναρέτων Ἡ-
ρώων, καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, καὶ τοῦ Καλοῦ ἐνδόξως
θανόντων· τῶν Σοφῶν, καὶ Ἐπωφελῶν, καὶ τῶν τοιοῦτων· τῶν
ὁποίων τὰς Ταφὰς δημοσίους ἐτέλουν, καὶ ἄλλα πολλὰ Πένδι-
μα ἐπραττον, θρηνοῦντες αὐτοὺς, καὶ προσέτι ἐμελεῖδου καὶ
διαφόρους Ἐλεγείας με τὴν Συμφωνίαν τῶν Αὐλῶν, ὡς ἐχόν-
των τὸ Πένδιμον φυσικῶς· τὴν σήμερον ὅμως ἡ Χρῆσις τῶν
Ἐπικηδείων Ἐλεγειῶν δὲν σώζεται, εἰμὴ μόνον εἰς τὰ Μοιρο-
λόγια τῶν Γυναικῶν· ὅμως πάντοτε τῶν καλῶν καὶ ἡ Ἀνά-
μνησις εἶναι ὠφέλιμος, καὶ ἡ Κατόρθωσις ἀξιεπαινος· καὶ ὁ-
σις καὶ ἡδὴ τιμῶν τὴν Ἀρετὴν, ἤθελεν ἀσχοληθῆ εἰς τοιαῦτα
Ποιήματα, καὶ ἡθελεν εὐδοκιμήσῃ εἰς τὴν εὐσοχον Μίμησιν
των, κατὰ τὸν οἰκείον των Χαρακτήρα, θέλει θαυμάζεται διὰ
τὴν Εὐφυΐαν του.